

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Illvstre Martyrivm S. Archadij, ex eo quod D. Leno Episcopus Veronensis, luculenter oratione (sermone 4.) conscripsit. Extat apud Surium. Est autem hic alius, ab illo Archadio. qui sub Genserico ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

di facultate permiffa. ad S. Martiani ecclefiã apud Valerianas perducta sunt, ibidẽq; honorificè cõdita. Impijs verò interfeitorib. præmia mortis acerbitate, & ignominia plena perfoluta sunt.

Sepelitur eũ socio apud Valerianas,

ILLVSTRE MARTYRIVM S. ARCHADII, ex eo quod D Leno Episcopus Veronenfis, luculentè oratione (sermone 4.) conscripsit. Extat apud Surium. Est autem hic alius, ab illo Archadio, qui sub Gensericò rege, in persecutione VVandalica in Africa cum socijs passa est.

Vide Czf. Baro. in Notat. marty. Rom. Item de illis Tom. 5 An. Anno domini 437.

VM B. Archadij martyris gesta, fratres charissimi, cælestis triumphis honore sublimia, fidei annalibus recensenda mandamus in agone immortalis laudis. Christianus sepe ardor animatur. sic geminum de religiofitate commercium, cum ad cæleste præmium populus accenditur: & de martyris meritis non filetur. Sed quis illustris martyrij palmiferam tot trophæis coronam, competèti valeat sermone differere, cum in spiritali palæstra multiplex luceat sui numerositate victoria, cum in vno corpore tot martyria videantur esse, quot membra? Armaverat diabolus satellites suos in Dei populum, Veterano odio desertor antiquus, & totam familiam Christi in impastæ fericitatis grassatione turbabat. Indixerat in homine, Deo bellum, & infaustæ superstitionis busto, in nefas conscium toto mundo funereum fecerat rogam. Scatebat per tecta culminato, publicum scelus, nec fuerat locus, in quo non erat pro religione sacrilegium. Cogebatur Christi populus varijs superstitionibus interese, atq; in cultus nefandi ritus, nunc aut libamina

12. Ianuarij.

Archadius
primo lati-
tat
Matth. 10.

S. Archadij
egregia cō-
stantia.

libamina incesta profundere, aut ornatas
victimas trahere, aut grauias nidoribus thura
dere, aut inter fumidos ignes, pallēi aruina
nesto sanguine prolitare, vt illicita admini-
strone ministerij Christianis mētibus. Deus postea
pellit. Sed dum bellū duri certaminis geritur,
familia domini cælo spectante probatur. Arch-
adius beatissimus martyr huius inopinati
horrore percussus, paululū distulit pugna
bitus ad coronā. Nam postq̄ turbati vrbe
cōuentione cognouit, ac singulos quosq̄ ad
bre illud spectaculū trahi, cōtemptris vniuersi-
is facultatibus amputatis radicibus seculi, delit-
secessionis se cōmendauit vmbaculo; Vtrumq̄
Christiano explicans voto, vt & nō lōgius vide-
tur à prælio, & secedendo Euangelicæ iustitiae
nimaretur exemplo. Ecce itaq̄ in eius hospitium
velut in hostilē prædā, grassantiū satellitiū
manus, sperans occupatione festina, Dei
posse deprehendi. Quem beati propinquus
tyris, qui in eius fortē degebat habitaculo,
sentem esse assiduis vocibus inclamabat. Ha-
verò profitentem, ad nefandam custodiam
cipes rapuerunt. Quem oblatum sibi iubet
lissimus rector, acri obseruatione detineri. Ad
turæ gloriæ testimonium, tale beatus Archadius
debiti martyrij quodāmodo sequestrauerat
gnus, in quo nec Christum relinqueret, nec
pinquum. Statim itaque beatissimus martyr, le-
tere non passus est, se vltro offerens iudici
ram suam voluntariæ oblacionis præiudicij
cusauit. Cui cum prouinciæ rector, pristina
fugæ veniam sub pactione promitteret, si se-
sero nefandis superstitionibus immiscuisset,
libus in eum sanctissimus martyr vocibus en-
t

Quid (inquit) vanissime omnium iudicum? putatne aut de lucis istius incongruis vsuris, aut de prope mortis subitis damnis, familiam Dei possit terreri, cum sciamus Apostolica fide esse perspicuum, Mihi viuere Christus est, & mori lucrum? Excogita quibus potes suppliciis tormenta grauiora, maioribus te furoris stimulis accende, cuiusuis cruciatus exerce molem, nos à Deo non poteris seperare.

Philip. 1.)

Sciam igitur crudelissimus rector viperei veneni felle commotus, iubet noua & inusitata animaduersione poenarū. nec vsuali in reos lege, carnicificū manus in martyris membra scuire, Vilue ruit vngula; inutiles ictus visi sunt plumbatarū, stetit cōemptus eculeus, crebri fustium imbres, maiores poenæ contemplatione neglecti sunt.

Atrocissimi eius exeat.

Excogitatur nouum stupendumque supplicium, quo se in homine vincere crederet Deum. Iubet sanctissimum martyrem furoris sui conscijs tradis, quibus nihil aliud imperat mandatorum, nisi vt non præpropere discessu martyris, spiritus migraret ad cælum, Expectet inquit, mortem suam, per membra distentus proprij corporis laniationem viuum cadauer aspiciat. Incidantur (ait) ab articulis manus, à cruribus pedes. O insane hominum, fraudauit te furor tuus. Adhuc erat in victima Domini, quod possit offerre. Amputandam linguam nescisti, quæ in colluctatione martyrij prior solet Domino confiteri. Ductus est tandem beatus Archadius, ad exoptatum iustus orationibus locum. Et intuens cælum, stetit Deo spectate securus. Parauerat extēsa futuris ictib. colla, nudauerat gladijs venientibus iugulū, putauerat se feralem iudicis amentia citē mortis sorte satiare, dum, subito iubetur manus extēdere

Nota immanitate scuit iudicis.

ac super cespitem nudus proiectus in faciem
 dum extrema nudare; Ecce inter ipsa supplicia
 vacare non finitur, sed orationis instar per car-
 ficis tormenta medita tur.

Eregerat securim percussor insanus, & signis
 oculis vulneribus lineâ, ferales ictus assidua con-
 templatione vibrabat. Hæserant confessionibus
 glutino, intrepidæ martyris manus, nec fallens
 digiti futuræ mortis exitio palpitabant. Tanta
 it in martyris deuotione Constantia, ut omni
 pore paratus veniret ad gloriam. Mox itaque
 uotum vulneribus corpus carnifex vidit, illi
 cadentis securis ictu neruorum connexa disci-
 uit, & cunctas compage discussa iuncturas cor-
 ris rupit; exilierunt sectæ manus, & redeunt
 se venarum meatu, paululum stupore fugientes
 rursus in se riuos sanguinis, ruens vnda cru-
 effudit. De hinc poplitibus surisque porrectis
 germana coniunctione naturæ, gladio ferit la-
 nis plantarum limes inciditur, & obsequio
 corpus martyris viduatur.

Numerent martyria, qui possunt numero
 supplicia; & in vno corpore quantum diabo-
 publicatus est furere, tantum cognoscatur. Do-
 nus triumphasse. Sed durat inter hæc marty-
 spiritus, & morarum numerositate seruatus
 stat viuis parte corporis sui iam sepultus, re-
 ratur in luce detentus, cuius membris, iam plenus
 est tumulus.

O dignus gloriosi exitus finis. Ascensus
 titudinem cœli, corporis sui impedimenta pro-
 mittit, & exequias funeris sui ipse præcedit. Quod
 hæc est comparanda confessio? Machabæorum
 genda est numero, Eleazari est adæquanda propo-
 sito, comparanda consilio. Archadius beatissimus
 marty-

2. Mach. 7.
 1. Mach. 6

martyr adhuc demoratur in seculo, & iam mar-
tyr recitatur in caelo: Vt sit nomen Domini bene-
dictum, qui regnat in secula seculorum. Amen.

PRAECLARYM CERTAMEN SS. MAR-
tyrum Hermylj & Stratonici: ex eo quod Metaphra-
ses scriptum reliquit. Consummati putantur sub
Licinio, circa annum Domini 316. Constan-
tini Imp. i. quo atrocissimam in Chri-
stianos persecutionem excitavit
idem Licinius.

Vide C. Bar.
Tom. 1. An-
nal. Marty.
Rom.

LICINIVS imperio potitus, miseranda
sceleratae religionis superstitione confi-
dens, vt regnum foeliciter administraret,
totis in eam rem viribus incumbabat, vt Christia-
norum nomine ad internecionem deleto, dijs suis
honorem omnem deferret. Hinc cum multi Chri-
stianorum odio acriter inflammati, gratiam Im-
peratoris captarent, omnes verae religionis pie-
tatisque cultores ad necem inquisierunt. Qui-
dam vero scelere ante alios insignis, Hermylum
orationis studio intentum comprehendit; eumque
vinculis constrictum ad Imperatorem pertraxit.
Imperator sublimi in tribunali residens, vt Her-
mylum alacri & confidenti animo gradum infer-
re vidit: Dic mihi, inquit, an te Christianum esse
confiteris? Imò verò, inquit Hermylus, non solum
Christianum, sed & peculiarem Christi seruum
me profiteor, vt potè qui sacris initiatus, diaconus
illius sum. Imperator autem, ne parum vrbanus
aut ingeniosus videretur: Ergò te (inquit) dijs dia-
conum, hoc est ministrum, exhibe. Martyr autem
promptum eius responsum in risum vertens: Vi-
deris, inquit, mihi, ò Imperator surdus, aut certè
stultum

13. Ianuarij.

Hermylus
comprehē-
ditur.

Irridet tyrā-
num.

o s